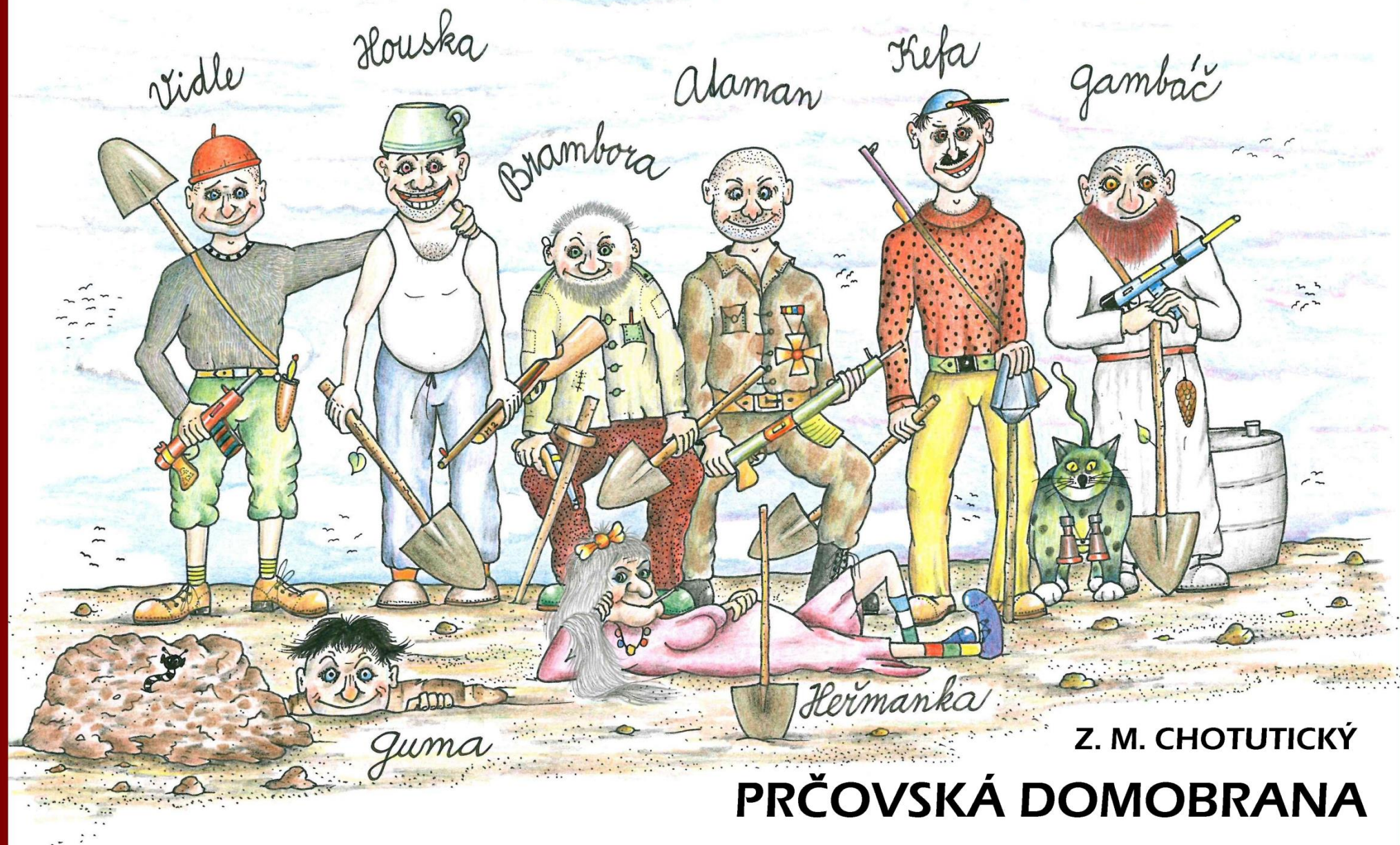
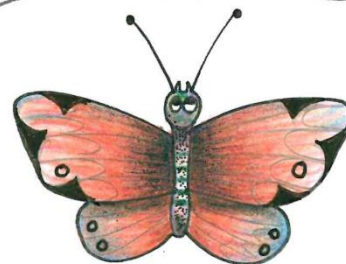
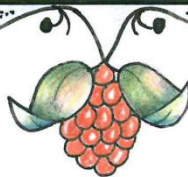
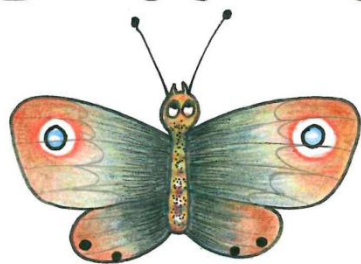

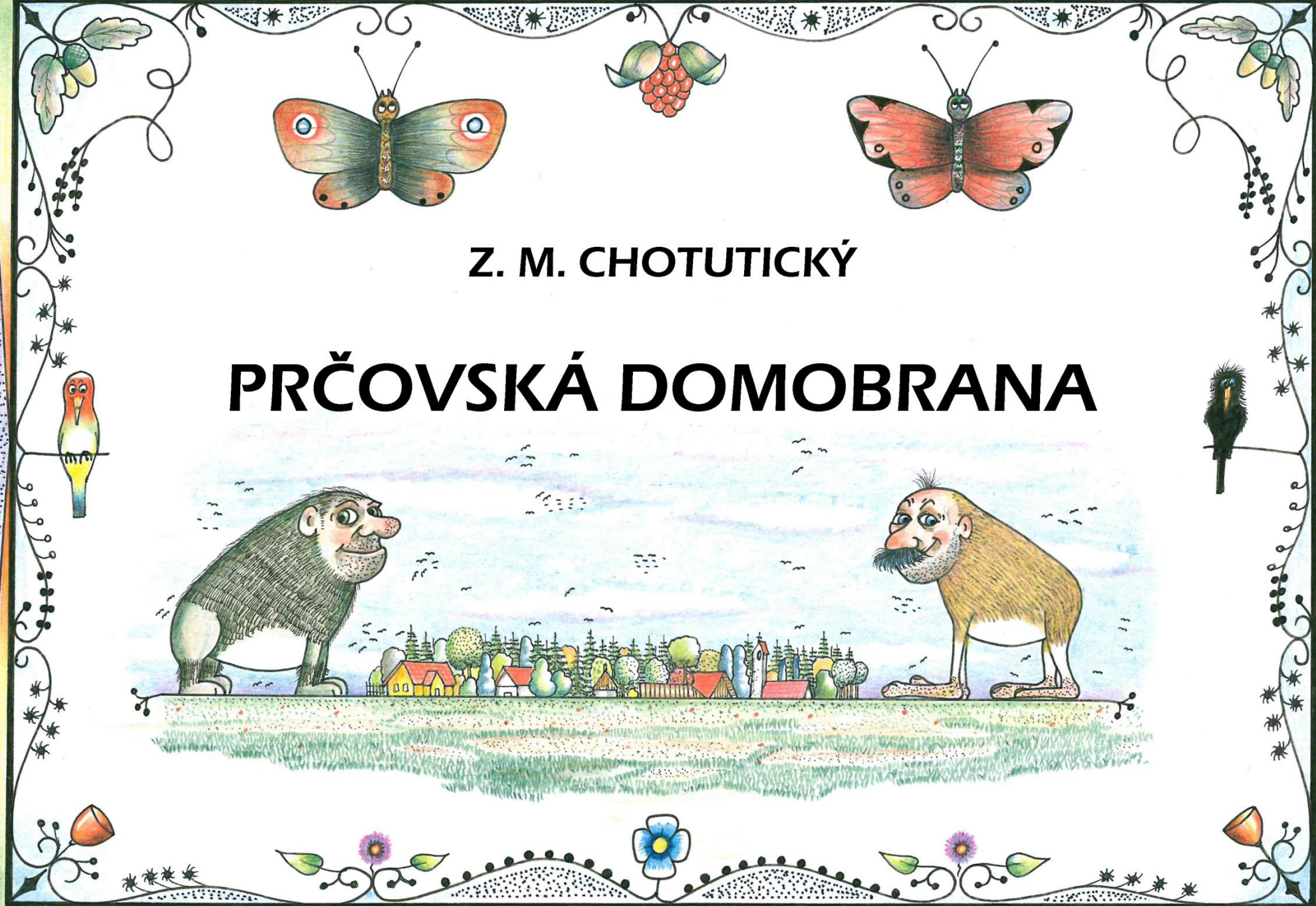
Z. M. CHOTUTICKÝ

PRČOVSKÁ DOMOBRANA

Z. M. CHOTUTICKÝ

PRČOVSKÁ DOMOBRAHA

Copyright

Autor: Z. M. Chotutický

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2015

ISBN:

978-80-7512-112-7 (ePub)

978-80-7512-113-4 (mobipocket)

978-80-7512-114-1 (pdf)

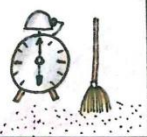
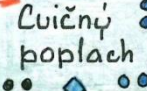
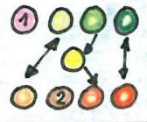
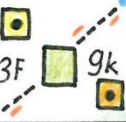
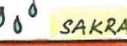
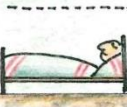
ZROD A ZÁNÍK GENERÁLMAJORA J. K

Náš velitel útvaru 232425/26 nebyl jen tak nějaký hej počkej. Chlap jak řemen, z každého póru těla vyzařovala neochvějná disciplína, kterou tvrdě vyžadoval od sebe i druhých. Jedna věc mu dělala náramně dobře. To, když mohl občas některého svého podřízeného pořádně vyjančit nenápadnou poznámkou, že jeho kamarád je vojenský prokurátor. Přitom přimhouřil oči a pozoroval, jak se dotyčný začíná potit, obzvláště, neměl-li čisté svědomí. To bylo blaho! Nižší šarže nasazovaly již ve vzdálenosti 50m pozdravný krok a poté, když generála minuly, prsty přilepené na kšiltu čepice, zem duněla, půlky stažené až do křeče, vyšlapovaly pro jistotu ještě dalších 50m. Kdyby nebyla kasárna oplocena a nebály se průšvihu, jistě by se raději plížily okolními polmi, i kdyby si pak měli znovu leštit boty. Někteří jedinci nosili v pouzdře na pistoli kartáč na boty s přilepenou pažbou, aby to bylo nenápadné. Nikdo se ale k takovému činu neodhodlal. Někteří nasazovali k pozdravu i v případě, když se blížili k rohu nějaké budovy, ve strachu, co kdyby se tam za rohem zjevil jejich velitel. Jo, autorita je autorita.

Kdepak, generál J. K. nebyl žádná vazelína. Nebyl sice ani žádný švihák, ale uniforma mu padla, jako by se s ní narodil a jak rostl, rostla s ním. Stěny jeho kanceláře byly posety nástěnkami a tabulkami všeho druhu a v množství různých zkratk, čísel a poznámek se nikdy nikdo nevyznal. Jeden neopatrný človíček kdesi utrousil, že slyšel generála, jak se vytahuje, že ani on se již v těch záznamech nevyzná, ale to byl zlitý jak carský důstojník. Netrvalo dlouho a náš pan Neopatrný dostal povolávací rozkaz na cvičení, neboť nechápal, že tabulka je základ života a ještě k tomu prozradil vojenské tajemství, jelikož není dobré, aby se některý nepřítel státu dozvěděl, že náš velitel má všechno dobře zorganizované a tudíž je tuhý protivník, který nemá slabiny ve velení. K tomu byl začátek února a mrzlo, jen praštělo. Holt chybami se člověk učí.

KDO NEMÁ TABULKU – STOJÍ ZA PRD!!!

TÝDEN: 27

	6° 9°	9° 12°	12° 15°	15° 18°	18° 21°	21° 24°	24° 03°	03° 06°
								
PO		Školení 	 3,8,1 		Buzerace Rajóny	LÍDA 	Poplach 01 ²⁵ hod.	Znovu 03 ¹⁰ hod.
ÚT			 	1x pochvala 5x 	Kontrola č. 28,30,32,40	44 A 71 ve 21 ²⁰ X XXX	LÍDA 1x !!!	
ST		Vyřasovat patrony (2 BEDNY)	AX 3821 	Manévry 24,26	Sanace těla 19°-19 ³⁰	Návštěva hampejzu (Vybrat prachy)	0,12 1,48 5,832	
ČT	Pozor! na 64 271	Zavřít voj.Brabce	 Zjistit kam se jede			722454 527 22°	 2° 24°	Cvičný poplach
PÁ		Udělování puntíků 	FC-21 	Macek V. 	51921 	LÍDA 1x 	Kontrola basu 	Sen č.1
SO	LÍDA 2x 7°	Pochod 10km 	Vezmi Ck 29A + 3x ...		Volat Líze 			Sny č.2,7
NE	ÚKLID DOMA SAKRA	 N h. 21-B2 Neda+JS	 27x 3x		 C 20 ⁴⁵	Přepadové kontroly ⇒ pojeb	Ještě se neví. 	Založení nové tabulky na týden 28 Připravit - HODNĚ -

Nade dveřmi visel velký nápis: „ KDO NEMÁ TABULKU, STOJÍ ZA PRD! “ A to písmeny velkými přesně jedenáct centimetrů. Doma měl také tabulku, ale její vyplňování měla na starosti manželka, kromě jiných důležitých povinností. Ráno musela vstát v půl šesté a osm minut. Těsně před úderem šesté vyhlašovala budíček a vzápětí nástup na rozcvičku. Generál vyskočil a pelášil na zahradu, samozřejmě do -10st. do půl těla, při nižších teplotách si povolil navléknout tričko s krátkým rukávem. Pozemek měli rozlehlý a než ho třikrát oběhl, měl jazyk na vestě. Ovšem, jako správný tvrd'ák to nevzdával. Popadl polní lopatku a cvičně se zakopal jako ležící střelec. Poté se osprchoval hadicí a šupky na snídani. Manželka zatím udělala rajóny a nahlásila veliteli: „ Rajóny vykonány, večer bude tlačinka s cibulí! Příjemný den a ať se Ti dnes podaří někoho hezky zbuzerovat! “ Generál zavelel: „ Ženo má, pohov, volno nashledanou! “ Poté si připnul vyznamenání a po vojensku třísknul dveřmi.

Manželka zapsala do tabulky zjištěné údaje: čas, za který oběhl zahradu, za jak dlouho a jak hluboko se zakopal. To vše pečlivě červenou fixou velikosti 6. Do svého deníčku si zanesla poznámku: Je to blbec, zahradu už máme rozrytou, jako by tam řádilo sto krteků. Dnes se zakopal v záhoně s ředkvičkami. Ty poškozené mu dám do salátu, když si je vyryl. Jdu na rajs.

Ačkoliv měla o manželovi své mínění, se kterým se nedalo dělat nic jiného, než si ho nechat pro sebe, byla nadmíru spokojená. Celičkový den havaj, pěkný příjem a postavení. Jediná starost, kterou měla, byla starost sama o sebe. Generál se v kasárnách pěkně nebaštil a ještě přinesl domů. No, není to pohoda? Vždyť jednou

se jí zdál sen, že musí vstávat do práce a když se probudila, měla návaly a osypala se po celém těle. Tři dny byla na šrot. V tu chvíli si uvědomila, že její choť je poklad.

Je to k nevíře, ale vše se odehrálo velmi rychle a nenápadně. Nikdo netušil, odkud generál přišel, najednou, kde se vzal, tu se vzal – byl tu. U útvaru se objevil jako duch, jen odstupující velitel znal pravdu. Rád ale mluvil ze spaní a dělalo mu to radost, protože celý život musel držet nějaké vojenské tajemství a byl z toho již unaven, stal se hypertonikem a měl tik. A tak všechno vykecal ze spánku. Jeho žena neudržela jazyk za zuby ani ve dne a pěkně si popovídala u kadeřnice. Neověřená zpráva chrápajícího velitele se dostala ven, ale málo kdo jí věřil, neboť každý přenašeč této informace si něco přidal a zanedlouho se zrodil příběh muže a jeho cesty vzhůru. Verzí bylo několik, ale základní kostra příběhu zůstávala stejná.

PORADA

Jednoho dne, říká se, že to bylo v úterý, konalo se jako obvykle sezení generálního štábu. Hlavní předsedající generál si o přestávce lámal hlavu nad tím, že na té sešlosti mu něco nesedí. Stále nemohl přijít na to, co to je, až se mu konečně náhle rozsvítilo, když potkal na chodbě nějakého úředníka. To je ono! Mezi shromážděnými generály seděl civil! Takový skandál se musí okamžitě prošetřit! V duchu se pochválil, že jako jediný na to přišel a ihned po přestávce přerušil bod programu „Nákup dvou kusů ponorek z jisté nejmenované země“ a svým dlouhým ukazováčkem zamířil na jedno místo, jako by měl na nehtu mušku od samopalů vzor 26.

„Hle civil! Kdo jste? ! Okamžitě vyklopte jméno, rodné číslo, heslo a jméno manželky! A žádné vytáčky, já to poznám!“

Civil vyskočil jak na péro: „Pane generále, generálmajor J. K. Rodné číslo 262650/001! Heslo jsem teď zapomněl, to jak jste na mě vyjel, zcela jsem z toho zkoprněl, ale doufám, že si vzpomenu! Manželka je Lída, rozená Šťovíčková, pane generále!“

„Tak to máte kliku!“ odpověděl velitel. „Heslo není tak důležité, já sám si ho teď nevybavuji, hlavně, že jste si vzpomněl na jméno manželky! Jednu Lídu znám, takže Vám věřím. Vysvětlete mi, kde máte uniformu!“

